

Hét Határ

Református hitéleti lap

XIX. évfolyam 1. szám

2015. január

LÉGY PÉLDA!

I. Tim. 4: 12.

Kedves Testvéreim!

A mögöttünk lévő esztendőben fejezte be munkáját a Egyházi Jövőkép Bizottság. Vasárnapról vasárnapra a Reformátusok Lapjában olvashattuk az elvégzett munkájukat. Arra gondoltam, hogy ezzel kapcsolatban erről az ígéről fogok elmélkedni a jövőnkre való útravalóul. Hazánknak, egyházunknak és magunknak is nagyon fontos, hogy erről gondolkodjunk. Ezt a mindannyiunk által jól ismert ígét választottam útmutatónak. Tudom, nehéz erről az ígéről beszélni, mert nagyon magas mércét állít fel az embernek. "Légy példa!" Ki az, aki azt meri mondani, itt vagyok példának, legyetek olyanok, mint én, mert én aztán jól csinálom. Van néhány ilyen, de rájuk nem szívesen gondolunk. A keresztyénség kezdeti időszakában valóban más lehetett a csengése ennek a mondatnak. Azt jelentette: mutasd meg, mit jelent keresztyénnek lenni, hadd lássák az emberek, az életnek minden területén mit jelent Jézusban bízni. Az eredeti szövegben egy olyan görög szó van: tüposz. Egy olyan típust mutatunk be a keresztyén életben, aki azt demonstrálja, így kell csinálni! Nagyon fontos, hogy tudjunk valakire mutatni: nézzétek, ő csinálja, ilyen a keresztyén ember! A hús-vér példa jobban megragadja az embert. Ezekkel a gondolatokkal magam is birkóztam, s mégis arra gondoltam, mindegyikünknek az új esztendőre, vagy akár a jövőre való felszólítás ez. A kérdés már csak az, hogy tudunk-e példa lenni? Öt dolgot sorol fel itt az apostol: legyen hiteles,

**A VILÁG
A PÉLDÁDTÓL
FOG VÁLTOZNI,
NEM A
VÉLEMÉNYEDTŐL.**

őszinte, igaz a beszéd. Figyelünk mi a beszédünkre? Hányszor üt, ítél, hazudik, s milyen kevés alkalommal tud biztatni és bátorítani. Legyünk példák a magatartásban és az életvitelben! Itt olyan elgondolkoztató a, hogy Urunknak azért volt nagy hatalma szóban és cselekedetben, mert nála ez a kettő teljes összhangban volt. Amit mondott, azt tette. Amit tett, arról beszélt. Legyünk példák a szeretetben! Itt arról van szó, tudunk-e igazán szeretni? Itt az agapéről van szó. Példa-e a szeretetünk, amely gyógyít és segít? Példának lenni a hitben. Az isteni bizalomban, az Istenszeretetben, ahogy Ady Endre mondja: "félelem és aggodalmaskodás nélkül" Példának lenni a tisztaságban. Mit jelent ez a tisztaság? Tudjuk, a legjobban a képmutatás szennyez. Sok minden szennyez bennünket: egy rossz cselekedet, egy gonosz indulat, hazugság szennyezi a lelket és az életet. Úgy gondolom, nagyon de nagyon nehéz ezt az útmutatást elfogadni. Tudunk-e példát mutatni abban, és arra, hogy mégis

ki lehet bírni, mégis lehet hinni, mégis van értelme az életnek akkor is, ha nagyon nehéz, és nagyon fáj? Nagyon sok múlik rajtunk, sőt, az apostol azt írja, hogy minden rajtunk múlik, de ne felejtjük el, hogy az Úristen már odaadta az Ő ajándékát. A kérdés csak az, mire használjuk, hogyan élünk vele? Áldjon és segítsen bennünket a Mindenható az Ő lelke által, hogy mindig és mindenben tudjunk Jézusra figyelni, tőle útmutatást kérni, mindig, mindenben Ő legyen számunkra a példa és a mérték, hogy azzá lehessünk, ami a rendeltetésünk és kiváltságunk.

Szemeti Ferenc

Gyulai Pál

Tanács

Kiket szeretsz, s akik szeretnek,
Ha bánatnak, ha megsebeznek,
Ne haragudj rájuk sokáig!
De öntsd ki szíved s ha letörled
A fájdalom kicsordult könnyét
Bocsáss meg! Hidd, enyhedre válik!
Oh egymást hányszor félreértjük,
Szeretteinket hányszor sértjük,
Bár szívünk éppen nem akarja.
Mi is talán vérzünk a sebben,
Nekünk is fáj még élesebben,
De büszkeségünk be nem vallja.
Ne légy hát büszke, légy őszinte,
Híved legott azzá lesz szinte.
Oszlik gyanú, megenyhül bánat!
Oly váratlan jöhet halálunk
S ha egymástól haraggal válunk,
A sírnál késő a bocsánat.

"MERT AKINEK VAN, ANNAK ADATIK..."

A táalentumok példázatát sokkal inkább a táalentumosok példázatának kellene neveznünk. Mai nap, az év első napján az öt táalentumos szolgáról halunk.

Azonnal elindult

Rögtön megragadott esztendő első napján ez a szó: elindult. Hogyan indulunk neki ennek az esztendőnek? Jóllehet nem vagyunk babonások, vagyis nem hisszük, nem gondoljuk azt, hogy amilyen az első nap, olyan lesz az egész év, mégis nagyon fontos az, hogyan is indulunk neki ennek az esztendőnek. Szorongva? Félelmek közepette? Fatalistán: úgyis az lesz, aminek történnie kell? Nagy mellénnyel?

Hogyan indult el ez a szolga? Azonnal elindult, azonnal elkezdte végrehajtani azt, amivel az ura megbízta. Jóllehet nem hangzik el a történetben az úr szájából az, mi is az ő kívánsága, mit is tegyenek a szolgálói, mégis egyértelművé válik a történetből, hogy a táalentumokat azért hagyta rájuk, hogy gyarapítsák vagyonát.

Ez a szolga tehát nem vesztegette az időt, nem futott fölösleges köröket, hanem azonnal elindult. Ahogyan Rávasz László fordítja ezt a kifejezést: tüstént elment.

Indulj, ne késs, hisz vár a feladat térd! Ne várj, ha az Úr szól, menj!

Aki az öt táalentumot kapta

Általában csak kiemelkedő tehetségű, kiemelkedő képességekkel rendelkező embert szoktunk öt táalentumosnak nevezni. Most mégis szegezzük magunknak a kérdést: nem vagyunk-e mindnyájan öt táalentumos szolgák? Én ma azt a választ hadd adjam, hogy de bizony, mindnyájan öt táalentumos szolgák vagyunk! Mindnyájan kaptunk az Úrtól képességeket, mindnyájan kaptunk az Úrtól adottságokat, mindnyájan kaptunk az Úrtól lehetőségeket. Vajon élünk-e ezekkel a lehetőségekkel?

Meggyőződésem, hogy ha mindenki csak egy táalentumát fölfedezné 2015-ben, akkor gyökeres változások jönnének létre gyülekezetünkben. Főleg, ha a táalentum szót abban az értelemben használnánk, amiben eredetileg is gon-

dolta Jézus: a lehetőség értelmében.

Mi mindenre lett volna lehetőségünk 2014-ben, amivel nem éltünk itt, a gyülekezetben? Ne legyen így ez 2015-ben! Élünk minél több lehetőséggel!

Vállalkozásba fogott velem

De mit is jelent élni a lehetőséggel? Azt, hogy azonnal megtesszük, amire az Úr indít bennünket. Persze ehhez föl kell tudni ismerni, mikor is indít maga az Úr bennünket.

Személyes példámat elmondva: másfél évig voltam gyülekezeti tag egy egyházközségben, ahol odaérkezésünkkor rögtön fölkeretek kórustagnak, zenekari tagnak. Azonnal elvállaltam, így az egy lehetőségből lehetőségek garmada lett. Azt, hogy azonnal megtesszük, amire az Úr indít bennünket. Persze ehhez föl kell tudni ismerni, mikor is indít maga az Úr bennünket. Személyes példámat elmondva: másfél évig voltam gyülekezeti tag egy egyházközségben, ahol odaérkezésünkkor rögtön fölkeretek kórustagnak, zenekari tagnak. Azonnal elvállaltam, így az egy lehetőségből lehetőségek garmada lett.

Ha lehetőség van a gyülekezetben szolgálni, ne szalaszd el a lehetőséget! Ha lehetőség van Jézus Krisztusról bizonyosságot tenni, akkor ne szalaszd el a lehetőséget! Soha ne feledd el a régi mondást: a hitetlen emberek Bibliája a hívó emberek élete.

Másik ötöt keresett hozzá

Aki már elkezdte a "kereskedést" a táalentumokkal, az arra döbbenhetett rá, hogy egy idő után szinte már ellátni sem tudja a kínálkozó alkalmakat.

Talán ezért is van az, hogy sokan inkább elássák a táalentumot, ahogyan az egy táalentumos szolga tette, csak hogy ne kelljen egyre és egyre többet munkálkodniuk.

Ezért, szeretett testvéreim, legyenek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban. [1Kor. 15,58]

Szabó Lajos
Budapest-Rákospalota

II. HELVÉT HÍVALLÁS

II. A SZENT IRATOK MAGYARÁZÁSÁRÓL, AZ EGYHÁZI ATYÁKRÓL, EGYHÁZI GYŰLÉSEKRŐL ÉS A HAGYOMÁNYOKRÓL

3. Hitbeli dolgokban tehát nem ismerünk el más bírót, csak egyedül az Istent, aki a szentírásban kijelenti, mi az igaz, mi a hamis, mit kell követni, mit kell kerülni. E szerint mi csakis a lelki képpen gondolkozó embereknek, az Isten beszédéből merített nézeteibe nyugszunk bele.

Bizonyára Jeremiás és a többi próféták komolyan kárhoztatták a papok ama gyűléseit, melyeket ők az Isten törvénye ellenére hívtak egybe; egyszerűen gondosan arra is intettek, hogy ne hallgassunk azokra az atyákra és ne induljunk el azoknak az útján, akik saját találékonyságuk szerint járva, az Isten törvényétől elpártoltak.

4. Hasonlóképpen megvetjük az emberi hagyományokat, amelyeket bár szépen hangzó címekkel ékesítenek föl, mint ha isteniek és apostoliak volnának, melyeket az apostolok élő szóval és talán az apostoli férfiak kezével adtak volna által az utánok következő püspököknek és az egyháznak: ámde, ha a szent iratokkal összehasonlítjuk őket, ezektől eltérnek és ebből a különbözőségekből bebizonyosodik róluk, hogy teljességgel nem apostoliak. Mert valamint az apostolok, egymástól különböző dolgokat nem tanítottak: éppennyú az apostoli férfiak, az apostolok tanításával ellenkezőt nem hirdettek. Sőt istentelen dolog volna azt állítani, hogy az apostolok élő szóval olyasmiket tanítottak, amik az ő irattal ellenkeznek. Pál apostol világosan mondja, hogy ő minden egyházban ugyanazt tanította; (1 Kor. 4,17) és más helyütt ezt mondja: Nem írunk nektek mást, mint amit olvastok, vagy jól ismertek. (2 Kor. 1,13) Másutt ismét bizonyosságot tesz arról, hogy ő és tanítványai (tudniillik az apostoli férfiak) ugyanazon úton járnak és ugyanazon Lélek szerint cselekszenek mindent. (2 Kor. 12,18) A zsidóknak is voltak hajtandó ősi hagyományaik, a melyeket azonban szigorúan megcáfolt az Úr, bebizonyítván, hogy azoknak megtartása az Isten törvényére nézve ártalmas és hogy ezekkel hiába tisztelik az Istent. (Máté 15,9 Márk 7,7)

LELTÁR-IDŐ?

Ezekben a percekben talán már egyre többen ropogó petárdákkal, durranó pezsgőkkel, harsogó papírtrombitákkal búcsúztatják az évet. Nyilván nem az idő múlását ünneplik - hiszen ki örül annak? - inkább felejtetni próbálnak, szeretnének önfeledten túllépni azokon a történéseken, amelyek kellemetlenek voltak, illetve amelyeket már úgysem hozhatnak vissza. Amolyan kollektív búfelejtő ez, esetleg egyfajta elégtétel.

Persze vannak, mindig is voltak kivételek. Vannak, akik a nagy „évforduló” előtt visszavonulnak, elmélyülnek, és igyekeznek leltárt készíteni. Úgy gondolják, szembe kell nézni önmagukkal, eredményeikkel, de hiányosságaikkal is, hogy aztán kellő megalapozottsággal tehessenek újévi fogadalmat. Valóban okos dolog tükörbe nézni, és átgondolni, hogy az elmúlt évben mi végre is voltunk a világban. Vannak olyanok is, akik számba veszik Isten életükben elvégzett dolgait. Leltároznak.

Igen, gondolatainkban listát készítenek, tételesen felsorolják mindazt, amit az immár hamarosan véget érő esztendőben kaptak. Nem, nem ítélekem. De

vajon megszámlálható-e a számtalan, a kifejezhetetlen, a végtelen? Hiszen ki tudja megszámlolni az esőcseppet, avagy az egyéves napsütés anyagi részecskéinek számát? Vajon mondhatjuk-e, hogy az egyórás áldásos esőből számkunkra csupán ezer csepp hullott, vagy az a napsütés, amely nem ért közvetlenül minket, az nem volt életünkre pozitív hatással?

Mindezek után föl kell tennem a kérdést: vajon mit számolunk, számolhatunk? Nem vakmerőség-e, hogy Isten dolgait akarjuk számba venni? Jézus azt ígérte - és az ő ígéretei igazak és ámenek -: „én veletek vagyok minden napon”. Nem azt mondta, hogy évente tízszer, százszor vagy ezerszer. Még csak nem is azt mondta, hogy sokszor, hanem azt mondta: folyamatosan, végtelen módon. És ez igaz az egyházra - „a világ végezetéig” - de igaz ránk, halandó emberekre is. És ezért nem leltározhatjuk Isten cselekedeteit.

Mert ha csak tíz, száz vagy ezer dologért adunk hálát - és ez nem mond el-lent a konkrét hálaadásnak - akkor a végtelent akaratlanul is végessé tesszük. Isten végtelen szeretetét nem lehet számokban kifejezni. Egyedül benne van meg erre a képesség, az értelem. Ezért mondja Augustinus: „...minden végtelen titokzatos módon Isten számára végessé lesz, mert az ő értelme számára az nem felfoghatatlan.” (Az Isten városáról XII/XIX). Egyedül Isten készíthetne leltárt, ám ő nem teszi, mert az ő szeretete végtelen szeretet. És nekünk ezért kell különös-képpen és első renden hálát adni, ezért az egyért, és így lesz a végtelenből egy, s az egyből végtelen.

Ma, óév napján, ezért a végtelen egyért adjunk hálát, mert nem szakaszosan, hanem örökké, folyamatosan, azaz megszámlálhatatlanul tart szeretete.

Apostagi Zoltán

A szerző nyugdíjas tűzoltószásados, a gyúrói gyülekezet gondnoka.

Forrás: www.refdunantul.hu/lap/tataiem/

A TATAI REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE VÁLASZTOTT TISZTSÉGVISELŐI

Esperes:

Máté László, Komárom

Egyházmegyei gondnok:

Gyimóthy Géza, Tata

Lelkészi főjegyző:

Gerecsei Zsolt, Ács

Világi főjegyző:

Bogáth István, Kömlőd

Lelkészi jegyző:

Nagy Attila Ákos, Szöny

Világi jegyző:

Demény Gábor, Tata

Egyházmegyei tanácsosok

Lelkészek:

Ágoston Csaba, Esztergom

Bátki Dávid Géza, Ete

Pungur Béla, Dorog

Roboz Péter, Kocs

Soós Szilárd, Mocs

Sugár Tamás, Nagyigmánd

Világiak:

Búzer Gusztáv, Szomod

Csiba Lajos, Mocs

Lénárt István, Pilismarót

Nagy Tibor, Ács

Pásztó Gábor, Esztergom

Rokosz Zsigmond, Dad

Egyházkerületi tanácsosok, lelkészek:

Juhász Róbert, Császá

Pungur Béla, Dorog

Világiak:

Ifj. dr. Balogh Zoltán, Esztergom

Nyéki Tibor, Ács

Egyházkerületi közgyűlési képviselők

Lelkészek:

Bátki Dávid Géza, Ete

Darányiné Csonka Valéria, Lábatlan

Soós Szilárd, Mocs

Világiak:

Mészáros Imre, Komárom

Marosi József, Oroszlány

Bódis Jánosné, Kocs

Egyházmegyei bíróság, lelkészek:

Jakab István, Tarján

Molnár Varga Péter, Bana-Bábolna

Dr. Szabó Előd, Tata

Valkiné Gúthy Éva, Dunaalmás

Világiak:

Dr. Lieb Attila, Esztergom

Takácsné dr. Varga Erzsébet, Pilismarót

Kekkné Czunyi Vilma, Komárom

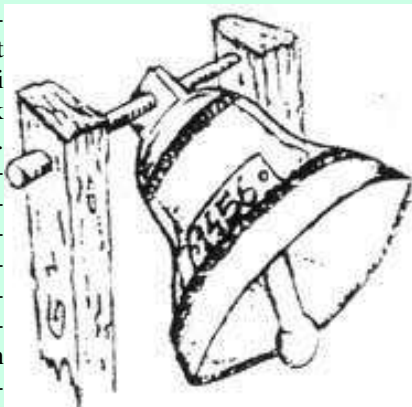
Dr. Sarkantyú Lajos Adrián, Esztergom

HARANGTÖRTÉNELEM AZ I. VILÁGHÁBORÚ 100. ÉVFORDULÓJÁN

„Elvitt a világháború véres fergetege...” (1.)

Az első világháború századik évfordulója alkalmából sokféleképp próbálnak, próbálunk visszatekinteni a történelmi időkre. Talán sokaknak fogalma sincs, hogy templomainkban mennyi emlék idézi a háborús éveket. Igaz, ezeket az emlékeket nem nagyon látjuk, viszont annál inkább halljuk! A világháború során különös szerepük lett a templomok tornyában lakó harangoknak. A nyersanyagok utánpótlási problémáit megoldandó, központi rendelettel a templomok harangjait gyűjtötték be. Új „hivatást” kaptak, ahogyan egy harangokat búcsúztató lelkész fogalmazott: hogy ágyúként dörogjenek hazánk védelmében. Pontos meghatározott rendben, általában egy harangot (a legkisebbet, vagy történelmileg, művészetileg védettet) hagytak a tornyokban. Előfordult azonban, hogy a védelem csak papíron létezett, és a rekviráló katonák védett harangot is kidobtak a toronyból. Ezeket a szomorú pillanatokat sok helyütt emlékirat, jegyzőkönyv örökíti meg. De ennél maradandóbb emléket is állítottak a gyülekezetek az elvitt harangoknak. Éspedig úgy, hogy a háború és a gazdasági válság után helyettük öntetett harangokon feliratban örökítették meg sorsukat. Mivel ezek a harangpótlások általában az 1920-as években történtek, már Trianon után, összefonódott a harangfeliratokon a világháborús rekvirálás és a nemzeti tragédia. Olykor egész imádságokat, hitvallásokat írtak a harangok oldalára. Ezek a békesség, a nemzet, az ország (Nagy Magyarország) helyreállításába vetett reményt fogalmaztak meg. Némelyik sokak számára akár „irredentának” is tűnhet. Tény azonban, hogy ezek az új (ma már azonban lassan évszázadossá öregerdő) harangok azóta zengenek a templomaink tornyában. Minden alkalommal, amikor megszólalnak, gondoljunk arra, hogy nemcsak ünnepet, halálesetet, katasztrófát jeleznek, hanem emlékeznek és emlé-

keztetnek arra a világegésre, amelyiknek végén ezeréves hazánkat megcsónkították. És gondoljunk arra is, hogy amikor 1945-1990 között ezekről a kérdésekről beszélni sem lehetett, ezek a harangok ugyanezért imádkoztak! (Egy kaján megjegyzést engedjenek meg: ha a szocializmusban tudták volna, hogy a megszólaló harangok oldalán milyen küldetés, hitvallás, reménység van ércbe öntve, biztosan kitalálták volna a „harang-gulagot” is.) De hogy

konkrétan lássuk, miről is van szó, hadd idézzek néhány szép, talán mindent összefoglaló harang-feliratot a Hét Határ területéről:

Császár:
nagyharang: „Az 1914-18-ig tartott világháború céljaira hadvezetőségünk által el-

rekvirált 420 kg nagy harangunk helyett készítette a császári református egyház 1922. szept. hóban. Ha az én szómat halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket. (Zsid.3,7-8. v.)”

középső harang: „A hadvezetőség által 1916. szept. 23-án elrekvirált 318 kg-os harang helyett készítette a császári református egyház 1922 év szept. hóban. Engedd meg nékem is, hogy szóljak a néphez! (Csel. 21, 39. v.)”

Dad:
középső harang: „Elvitt a világháború véres fergetege, meghozott a dadí ref. hívek buzgó szeretete....”

Ete:
nagyharang: „Készítette 1922-ben a magyar hazáért a világháborúban elvitt harangja helyett, újjáöntették az etei ref. egyház hívei.”

Kömlőd:
nagyharang: „Elődömet az 1914-18. évi világháború céljaira vették áldozatul igénybe, engem a béke s testvéri szeretet hirdetésére öntetett a kömlödi hívek áldozatkészsége...”

középső harang: „Elődöm múltját és jövőm hivatását mellettem lévő bátyám hirdeti,- együttes csendülésünk Nagy Magyarország feltámadásáért száll a

Mindenhatóhoz”

Amikor meghalljuk harangjaink szavát, a mi együttes imádságunk is szálljon hazánk boldog jövőjéért az egek Urához!

Gerecsei Zsolt

Vajay Tiborné:

A remény keresztje

Ősz volt, levél hullt a fákról,
fülembé sűgött a szelíd kósza szél,
elmúlásról, emlékezésről,
s reményről, örök reményről mesélt,
lassan ballagtam, nyugalom vett körül,
csendes, hallgatag volt a temető,
borostyán ölelte a néma keresztfákat
a lelkek álmára, hit volt a szemfedő,
magányos kereszt, nem láttam még,
rajta elmosódott régi felirat:

" Ne ejts könnyet, ki síromnál megállsz,
ne ejts könnyet, mert lelkem már szabad!
ott lakom, hol szelíd szél dalol,
hol harmatcseppbe zárja könnyeit a hajnal,
ott lakom, hol kél a napsugár,
szabadon szállok, az égi madarakkal,
csendesesen ringat az éjnek tengere,
köröttem fénylőn csillagok gyúlnak,
ott lakom, hol örök béke vár,
hol mennyei hangon angyalok dalolnak,
ha síromnál megállsz, ne ejts könnyet értem,
ne ejts könnyet, mert lelkem messze jár,
szabadon lélegzem, élek boldogan,
mert nem győzött le a rideg, zord halál! "

csak álltam szótlánul, néztem a keresztet,
üzenet az égből, remény-üzenet:
bizzál szüntelen, mert örök béke vár,
Veled van Isten! Örökké veled!

RÉDEI CSOKOR

LELKÉSZ-SZENTELÉS

Hetyei Mónika lelkésszentelésére november 15-én került sor a pápai református templomban.

Hálásak vagyunk, hogy a megható ünnepségen tanúi lehettünk fogadalomtételének.

Mónika rédei születésű, családja jelenleg is itt él. A Pápai Református Gimnáziumban érettségizett, majd a Károli Gáspár Refomátus Egyetem Hittudományi karán végzett teológiai tanulmányokat és szerzett lelkési végzettséget. A hatodéves gyülekezeti gyakorlatot Rédén töltötte, majd a komáromi gyülekezetbe került segédlelkésznek. Jelenleg ott beosztott lelképásztor az esperes út mellett.

Teológus éve és a gyakorlati év alatt nagy segítséget jelentett a gyülekezeti élet minden területén, elsősorban is a gyerekek közötti szolgálásban.

Lelkésszentelésére külön busszal és autókkal utaztunk több, mint negyvenen a küldő gyülekezetből.

Kívánjuk, hogy lelke sose hervadozzon és szolgálatai nyomán is mindenütt élet pezsdüljön!

SZENTESTE

Ismét megtelt a templom az esti hangszóra. Gyerekek, családok, fiatalok és idősek, reofmátusok és katolikus rokonok gyűltek össze együtt ünnepelni.

A közös éneklés után a gyerekek szolgálata következett.

Hihetetlen, csoda történt!

„Kislépés az embernek, de nagy ugrás az emberiségnek.”-mondta Neil Armstrong, amerikai űrhajós 45 évvel ezelőtt, amikor megtette az első lépést a Holdon. Az ember eljutott az Holdra. Ki kellett lépni ehhez a megszokott világból, a Föld vonzásából, mindabból, ami biztonságot jelentett. Hatalmas szenzáció volt ez, mely megváltoztatta az egész világ életét. Szinte csoda! Sokkal korábban, több, mint 2000 évvel ezelőtt Isten egy hatalmas lépést tett felénk. Kilépett a mennyből, a dicsőség vonzásából, leszállt a Földre, egy számára jól ismert, mégis elidegenedett világba. Hatalmas szenzáció volt ez azok számára, akik felismerték a jeleket és hittek a jeleknek. Hihetetlen csoda történt!

Isten a Földön! Kis lépés az Istennek, de hatalmas ugrás az emberiségnek. Jézus Krisztus születése megváltoztatta az egész világot. Eredjünk a pásztorok nyomába és a gyerekek segítségével csodálkozunk rá erre a csodára!

Fejezzük ki hódolatunkat és engedjük, hogy ez a csoda megváltoztassa az életünket!

Először a kis óvodások énekeltek, majd mondtak el egy karácsonyi kiszámolót.

Egy kettő három négy...Te kis cipő, hová mégy? Tudom, amit tudok én.

Egy kettő három négy... Te kisgyermek hová mégy? Se erdőbe, se rétre, Az Úr Jézus élébe!

Egy kettő három négy... Jézus nálam szállást végy! A szívemet kitarom, Térj be hozzám, Királyom!

Ezután néhány vers következett az iskolásoktól.

A pásztorok lábát add nekem, Hogy hozzád siessek sebesen!

És a napkeleti bölcsek kezét, Hogy szívem, kincsem letegyem eléd!

Angyalok hangját, hogy mindenkinek Örömhírt és békességet vigyék!

S Mária ígét-megőrző szívét: Hadd legyek, Jézus, örökre tiéd!

Néhány gyermek hegedűvel és fuvolyával előadta a Kiskarácsony, nagykarácsony kezdetű dalocskát.

Majd A szürös szőrű bárányok című szindarab következett a nagyobb iskolások előadásában.

Bárányok, pásztorok érkeztek a padok közül, angyalok szálltak le a karzatról, Mária pedig egy gyönyörű altatót énekelt. Az előadás végére a csúnya, csenevész bárányok átváltoztak a világ legszebb bárányaivá. A gazdája pedig odaajándékozta őket a világ urának, Jézusnak.

"Jó emberek, ne zárjátok be a szíveteket ezen a szent éjjelen. Tárjátok ki, fogadjátok be és melengessétek a kisedet, kit az Úristen küldött a mennyből a földre nekünk!"

Gitár és fuvola kísérettel hangzott el a Soha nem volt még ilyen áldott éj kezdetű ének minden gyermek lelkes éneklésével.

lésével.

Megható pillanatokat élhettünk át a prédikáció után, amikor Horváth Zoltán és Horváth Adrienn, apa és lánya, előadta a Szeretethimnuszt és annak a karácsonyi változatát.

ADVENTI TEADÉLUTÁN

Advent második vasárnapjára szerveztük a hölgyeknek ezt a hagyománynak számító alkalmat, mely lehetőséget nyújt lelkileg is készülni az ünnepre. Karácsony, az ételek elkészítése, a takarítás és a szokásos napi feladatok sok-sok előkészületet terhelnek ránk felelőségekre, családanagyra.

Ebben az évben csak öten gyűltünk össze, ám nagyon meghitt és bensőséges beszélgetés alakult ki. Arról meséltünk el egymásnak felejthetetlen történeteket, hogy hogyan találkoztunk Isten angyalaival az életünkben. Volt, akit egy karácsonyi ajándékkal lepett meg. Letette a konyha asztalra a piros sapkát és azóta sem lehet tudni, hogy ki által került oda. Valakit attól mentett meg, hogy elüsse egy kamion. Valakit megakadályozott, hogy a havas úton az árokba csússzon és egészen hazáig kísért Isten angyala. Más mellé magányában, egy reménytelen helyzetben állt oda vigasztaló szavaival.

KARÁCSONYI BÁRÁNYKAKLUB

Advent negyedik vasárnapján vidám gyerekek és szorgos kezek töltötték meg a gyülekezeti termet. Karácsonyi meglepetések és ajándékok készültek. Parafából, csipkéből, szalagból angyalka született.

A Pet palackos üvegek pedig arany színű mécsesstartóként éltek tovább életüket.

Csillag és fenyő alakú karácsonyfa díszek bukkantak elő a kezek közül karácsonyi énekek dallamára.

Az alkalmat két mese meghallgatásával kezdtük, melyek segítettek az ünnepre hangolódni és mások szükségéi felé fordítani szívünket. Remélem minden résztvevő tudott valakinek egy kis meglepetéssel kedveskedni.

ADVENT ÁCSON

2014. december 21-én megrendeztük adventi koncertünket a Ritmus Alapfokú Művészeti Iskola Zenekara és az Ácsi Református Énekkar szolgálatával. Citerán közreműködött Kondorosi Zsuzsa és Baloghné Nagy Ildikó, aki a koncert főszerzője is volt. Az énekkart Morovits Rita vezényelte, gitáron közreműködött Gerecsei Anna. Különböző műfajok dalai, zeneszámok tették változatossá a programot. A templomi hangulatot emelte a feldíszített karácsonyfa és a kis égő mécsesek. A koncerten szép számmal megjelenők Bánfi Balázs karnagy vezényletével bekapcsolódtak az ismert karácsonyi dalok éneklésébe.

Idősek karácsonya:

December 14-én immár hagyományosan a gyülekezet idős, beteg tagjait hívtuk közös adventi délutánra. Az úrvacsorás áhítatra gondnokaink, presbitereink, gyülekezeti tagjaink szállították a meghívottakat. Megható látvány volt, ahogyan örvendeztek egymásnak azok, akik talán egész évben nem is találkoznak. A közös éneklés, imádság és igehallgatás után az úrvacsora közösségét ünnepeltük. A templomi alkalom végeztével terített asztalok mellé hívtuk testvéreinket. Az iskola nagyterme megtelt a „különleges gyülekezet” tagjaival. A lelkész és a főgondnok köszöntötte az egybegyűlteket, kiemelve, hogy fontosnak tartjuk az idősek megbecsülését. Felajánlották, hogy szükség esetén, akit kell, bármikor elhozunk istentiszteletre vagy hazavisszük a gyülekezeti alkalmak után. A szeretetvendégség során mindenki megtalálta beszélgetőpartnerét, és sok régi történet, bizonyosságát hangzott el. Távozáskor mindenki a gyülekezet szerény ajándékát vihette magával.

Bábmisszió:

Advent első vasárnapján a gyülekezetben működő bábmissziós csoport Molnár József vezetésével a családi délutánon örvendeztette meg a legkisebbeket (és a nagyobbakat is) a legújabb karácsonyi bábdarabbal. A bábcsoport tagjai kitartóan és lelkesen jártak a próbákra, aminek meglett az eredménye: élvezetesen, örömmel végezték szolgálatukat. Ezzel az előadással az utolsó tanítási napon az iskola alsós diákjai között is nagy sikert arattak. Más jelleghű darabban Molnár József és Gerecsei Zsolt a Szociális Gondozási Központban az idősek között szolgált. Két fale-

vél lehullás előtti párbeszéde és kis jelenete alapján a második adventről, Jézus visszajöveteléről, az elmúlásról, a várakozásról beszélgettek a jelenlévőkkel.

Gerecsei Anna

ÚJESZTENDŐ ISTENNEL

Nem véletlenül alakultak ki különböző szokások Ó- és Újesztendő határán. Bár a keresztyén időszámítás rendje szerint az őskeresztyénség Jézus körülmételését ünnepelte, a modern kor teljesen kiiktatta ezt a mozzanatot, és az időt, mint határpontot állította az esemény középpontjába. Ó- és újesztendő tehát választóvonal. És ebben már nem az időiség, hanem a tudat játszik fontos szerepet. A számvetés és a vállalás. A mi volt és mi lesz. Avagy ahhoz képest, ami volt, lehet-e más?

Ebből a szempontból érdekes az újesztendő határvonala. Ha az embert megállítja a számvetésre. „Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk” (Zsolt 90, 12). Mert fontos, hogy az ember nemcsak sikereit, hanem kudarcait, sőt tévedéseit, azaz önnön akaratóból, konokságából fakadó cselekvését Isten elé vigye.

Ma a felejtés kultúráját éljük. Avagy kulturálatlanságát. Bárki bármit tesz, abban reménykedik, hogy nem emlékeznek rá. „Csak a jók mennek el” – hallani sokszor a temető kertben búcsúztatni olyanokat, akik csak és kizárólag jók voltak. Nem is tudni, hol maradnak a gonoszok. Valamikor, még így mesélték öreg dunamenti presbiterek egy temetés után, ahol a lelkész a család kérésének megfelelően elmondta, hogy mily nagy szeretetben élte életét az elhunyt, családjáért mindent megtett, hűsége kimondhatatlan volt. Na, ekkor susterogni kezdtek az asszonyok, s egyet csavart bajszán az öreg kálomista presbiter eme szavak dicséretével: „A kutyaf* tiszteletes úr, mi tudjuk, milyen hűséges volt, amikor a Kolozs Mária ablakán ugrott ki, mert jött haza az ura. Nem kellett őt féltetni, sem a kanosságát”. Szóval, ennyit a hűségről és az igazságról.

Ha azt mondom, hogy mélységes kép-mutatás van a társadalomban, sem újat, sem különöst nem mondtam. Mindenki

a dicséretére rendezkedett be. Egyik a politikai teljesítményéért, másik a koráért (mintha az érdem és nem állapot volna), amaz meg a státuszáért. Szolgálni kevesebben volnának jelen a társadalomban. Pedig annál szebb miniszterünk nincs is. És vannak ilyen miniszterünk. Nem csalás, nem ámtítás. S miközben feszít a társadalmi elvárás és a lehetetlennek való megfelelés kényszere, látni kell a hiteles életet is, amelyek mégiscsak a reményt jelentenek. Azt mondja a Példabeszédek (4. rész), hogy Isten gyermekeinek bölcsessége nem a szó igazságában, hanem Isten akarata cselekvésében van. A bölcsesség nem tanítás, hanem létmód. Bölcs, aki nem csak hivatkozik Istenre, hanem az Ő útjain is jár. Az Istenben való élet nyugalom, azon kívül nyugtalanság. Az, hogy emberek élete helyén van-e vagy sem nem a státusz, hanem a viszonyulás mutatja meg. Viszonyulás a másik emberhez. Mert ebben benne van az Örökkévalóhoz való viszony is. Korunk nyugtalansága pontosan ebben tapintható ki: az értékek nem a helyükön, a jó helyükön vannak.

Isten nem azért mutat utat, hogy beszorítson a döntések kényszerébe – amúgy is meg kell hozni azokat – hanem, mert ezzel nyit lehetőséget a teljességre. A békeséges életre.

A számvetés végül is nem több, sem kevesebb: miért élsz? Egy érvényes válasz jön a Szentírásból: az (igaz) ember azért él, hogy megélje Isten tökéletes igazságát, ezzel az emberi lét teljességét. Modernnek mondott létünkben harangoz az Ó-, újesztendő határvonala: az ember emberlétének megélése gyönyörűségéről.

Kegyelemteljes, boldog újesztendőt, Istenben.

Jakab Bálint, Szombathely
www.reposzt.hu

GYEREKSAROK

„...íme, az Úr angyala megjelent neki álmában, és ezt mondta: József, Dávid Fia, ne félj magadhoz venni feleségedet, Máriát, mert ami benne fogant, az a Szentlélektől van. Fiút fog szülni, akit nevez el Jézusnak, mert ő szabaddítja meg népét bűneiből.” Máté ev. 1,20-21

Kedves Gyerekek!

Találkoztatok már angyallal? Nem?! Pedig itt járkálnak közöttünk. Engem egyszer felhívott telefonon, hogy hozhat-e nekünk friss húslevest, meg hurkát, kolbászt és egy kis pecsenyehúst. Még nem tudtam, hogy másnap mit fogunk enni, mert elkészíteni sem lett volna időm a másnapi próba miatt. Mégis bőséges volt ez az ebéd mind a hatunk számára.

Máskor meg megkérdezte az iskolában: Segíthetek? Igen. -feleltem én és átadtam neki a hittanos táskámat, hogy felvigye az emeletre, ahol az órák kezdődött. Cipekedett rendesen.

Egy decemberben pedig a kórházban talákoztam angyallal, amikor harmadik kislányom született. Pont olyan volt, mint egy szülész nő. Ott volt velem, amikor a legjobban fájt, tanácsot adott és velem együtt lélegzett, hogy nekem könnyebb legyen. Nem engedte, hogy a köldökzsinórt azonnal elvágják, mert a kisbaba azon keresztül még össze van kötve az édesanyjával itt a kinti világ-

ban is.

Egy meleg nyári napon a Balatonnál futottam össze egy angyallal. Nagy hátizsákkal és a gitárommal ültem a parton tanácstalanul, mert nem találtam azt a házat, ahova mennem kellett. Hiába jártam végig az utcákat és kérdeztem meg a járókeleket, hogy hol van a Kiss László utca 8., senki nem tudta. Mindig az utca végén kezdtem, a 100-asnál. A számozás pedig mindig abbamaradt a 20-nál és onnan másik utca kezdődött. Már a szándálom is elszakadt a sok járkálásban, de mégsem találtam meg az utca elejét. Egyszer csak jött egy pizzafutár. Szórolapot osztogatott, aminek a hátulján volt egy térkép. Azon mutatta meg, hogy merre menjek.

Szerintem **Isten sokszor küld hozzánk angyalokat.** Nem mindegyik jön fénylő ruhában, szárnyakkal és glóriával! Sokszor inkább úgy néz ki, mint a szomszéd néni, mint egy jó barát, vagy mint egy segítőkész idegen. Az angyal olyan valaki, aki pont a megfelelő helyre és pont a megfelelő időben érkezik, hogy valami fontosat tegyen. Isten küldi, hogy általa valami életbevágóan fontosat üzenjen számunkra. Isten küldi, hogy általa valami fontosat tegyen értünk.

Emlékeztek még a karácsonyi történetre?

Abban is szerepelnek angyalok. Jézus születését angyalok adták hírül Máriának, Józsefnek és a pásztoroknak is.

Egy éjjel Isten elküldte Gábritelt, hogy megakadályozza József tervét. József ugyanis meg akarta szakítani jegyességét Máriával, nem akarta feleségül venni, mert úgy gondolta, hogy Mária szégyent hozott rá. Mária ugyanis még az esküvő előtt lett várandós a kis Jézussal. József az gondolta, hogy Mária titkol valamit és nagyot hibázott. Isten elküldte angyalát, hogy megértesse Józseffel, nincs szó semmi ilyenről. Az angyal elmondta Józsefnek, hogy vele és Máriával valami különös dolog történik, Isten nagy tervének a részesei. Nem szabad elbocsátania Máriát, hanem szeresse még jobban, mint eddig. És szeresse majd a kisfiúkat is, akinek a születését hosszú ideje várja az egész világ.

Akarsz te is ANGYAL lenni? Isten téged is küld, hogy elmond valakinek az örömhírt Jézus születéséről. Isten téged is küld, hogy valakinek segíts, hogy valakinek ajándékot készíts és örömet okozz. Ha megteszed ezeket valakivel, az év bármely napján, akkor te is angyal vagy. Isten küldötte lehetsz, ha teljesítesz legalább egy küldetést.

Tudod-e? Az angyal görög eredetű szó és azt jelenti, hogy **KÜLDÖTT**:

Tanuld meg ezt a szép éneket és énekd te is az angyalokkal!

Szeretettel: Barta Livia

Soha nem volt még

mf

So-ha nem volt még ilyen áldott éj, az Is-ten ma-ga néz ránk,
So-ha nem volt még ilyen áldott éj, nem gyúlt ki so-ha ily fény,

p

Ki-csi já-szolban úgy hív, úgy vár a mi a - ranyos Jé-zus-kánk.
A legszebb tűz, a legszebb nap van a ra-gyo-gó ég í - vén.

A bol-dog-ság víg nap-ja ez, úgy vártunk er - re rég.
A mennyor-szág el - küld-te ím az Is-ten egy fi - át.

Szent békét hirdet a megvál-tó. A -kit mi-nekünk küld az ég.
A bé-ke angyal é - ne-vel. Ve-le da-lolunk „glóri - át!”

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ács: megkereszteltük: Vadász Gábor Adorjánt
 eltemettük: Dr. Patonai Dánielnét, Kaszab Károly tiszteletbeli presbitert,
 Kovács Miklósnét, Lukács Sándort
Császár: eltemették Bialos Lászlót, Szabó Józsefet
Nagyigmánd: Megkereszteltük: Szentirmay Károlyt
 Eltemettük: Mészáros Miklóst
Réde: eltemettük Pölöskei Sándornét
 Megkereszteltük Volf Antalt

Magyarországi Református Egyház választási eredményei

**Dunamelléki Refomátus
 Egyházkerület**
 Püspök:
Szabó István
 Egyházkerületi főgondnok:
Tókéczki László
 Egyházkerületi lelkesi főjegyző:
Simonfi Sándor
 Egyházkerületi világi főjegyző:
Veres Sándor

**Dunántúli Református
 Egyházkerület**
 Püspök:
Steinbach József
 Egyházkerületi főgondnok:
Huszár Pál
 Egyházkerületi lelkesi főjegyző:
Köntös László
 Egyházkerületi világi főjegyző:
Baráth István

**Tiszáninneri Református
 Egyházkerület**
 Püspök:
Csomós József
 Egyházkerületi főgondnok:
Ábrám Tibor
 Egyházkerületi lelkesi főjegyző:
Pásztor Dániel
 Egyházkerületi világi főjegyző:
Molnár Pál

**Tiszántúli Református
 Egyházkerület**
 Püspök:
Fekete Károly
 Egyházkerületi főgondnok:
Adorján Gusztáv
 Egyházkerületi lelkesi főjegyző:
Derencsényi István
 Egyházkerületi világi főjegyző:
Molnár János

ADVENT NAGYIGMÁNDON

December 6-án izgatottan gyülekeztek gyermekeink a Református Kisiskolában. Adventi és karácsonyi ajándék és díszkészítés alkalma volt délután. Helyi tanítónők vezetésével kerülhettek ki szebbnél szebb dolgok hittanosaink keze alól. Ezek egy részét hazavitték otthonaik díszítésére, másik része pedig maradt, hogy ezzel támogassák a karácsonyi vásárunkat.

December 7-én tartottuk a már hagyománnyá vált adventi hangversenyünket. Az előző évekhez hasonlóan versekkel, prózával, énekkel és zenével szolgáltak az alkalmon gyülekezetünk fiatalabb és idősebb tehetséges tagjai. A sok szép vers és ének mellett, bibliai igékkel és énekeskönyvbeli énekekkel

is készülhettünk az ünnepre.

A hangversenyt követően megtartottuk az adventi vásárunkat a Kisiskolában. Ez az alkalom is jól sikerült, lehetőséget adva az adventi és karácsonyi dísz tárgyak és ajándékok vásárlására.

A hangverseny perselypénze és a vásár bevétele a presbitérium döntése értelmében a 2015. évi hittanos programokat és tábort fogja támogatni, melyek összege ebben az évben 184.100 Ft volt

Szeretnénk köszönetet mondani ez úton is mindazoknak, akik bármilyen formában segítettek és támogatták a rendezvények megtartását, lebonyolítását.

REFORMÁTUS BÁL NAGYIGMÁNDON

Nagy szeretettel hívunk meg minden kedves érdeklődőt a Nagyigmándi Református Egyházközösség által szervezett batyus bálra, korra és vallásra való tekintet nélkül.

Helye: Nagyigmándi Művelődési Ház

Ideje: 2014. január 31. Szombat 20.00 óra

A zenét a Mocsári Trió biztosítja

Belépők: 2000 Ft/fő, Támogatói jegy: 2000 Ft/db

Jegyek és támogató jegyek kaphatók a Lelkészhivatalban, Kovács Juliannánál, Szijj Ferencnél és a Horváth ÁBC-ben.

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábólna Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 **email.: hethatarlap@freemail.hu**

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: **www.hethatar.refdunantul.hu**

ISSN 1417 - 7641